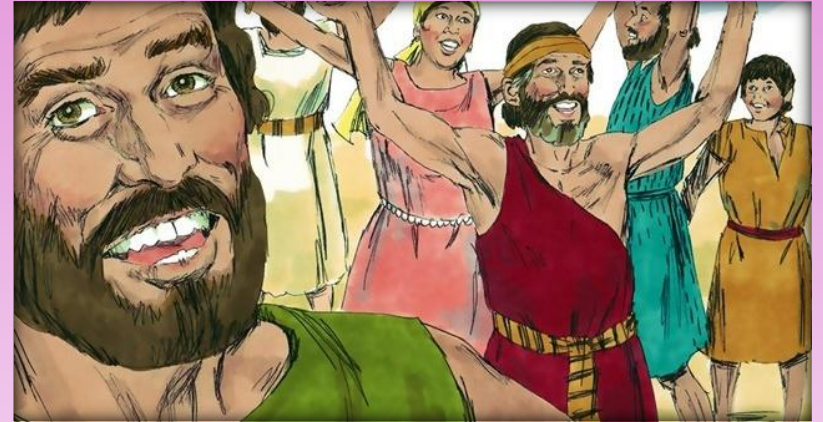
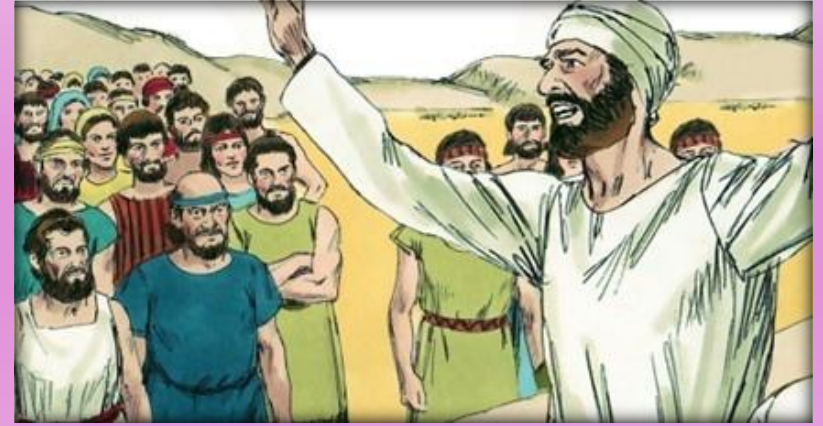
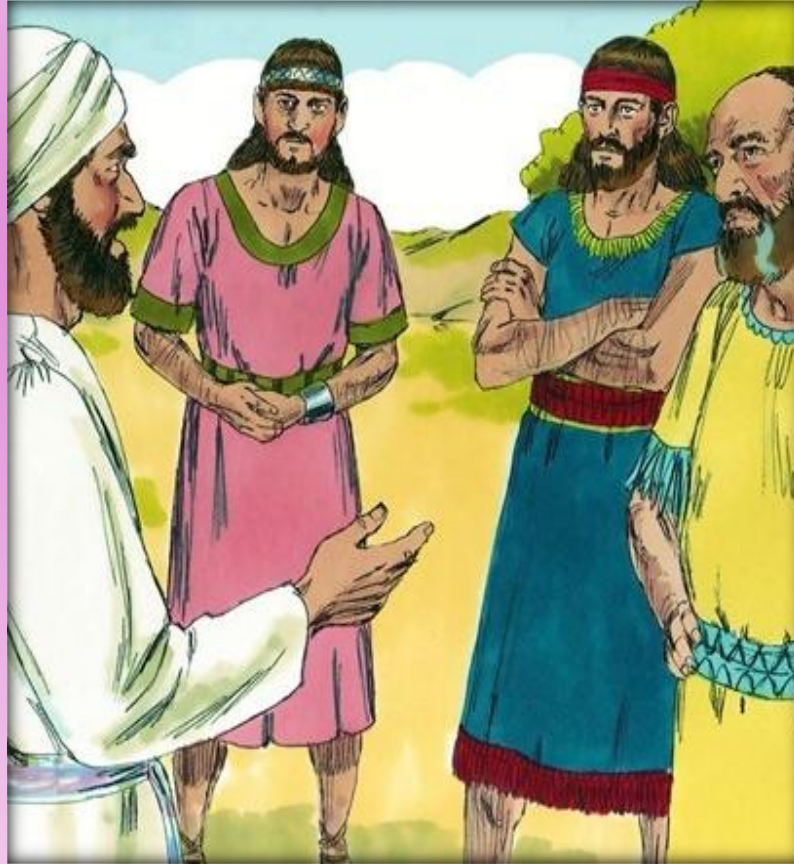
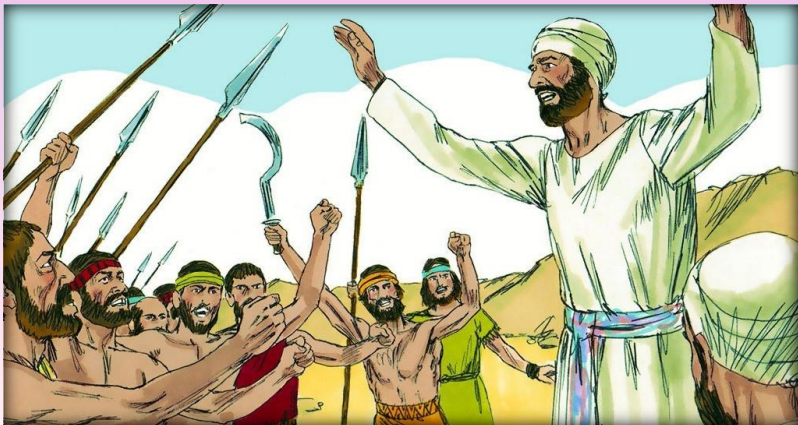
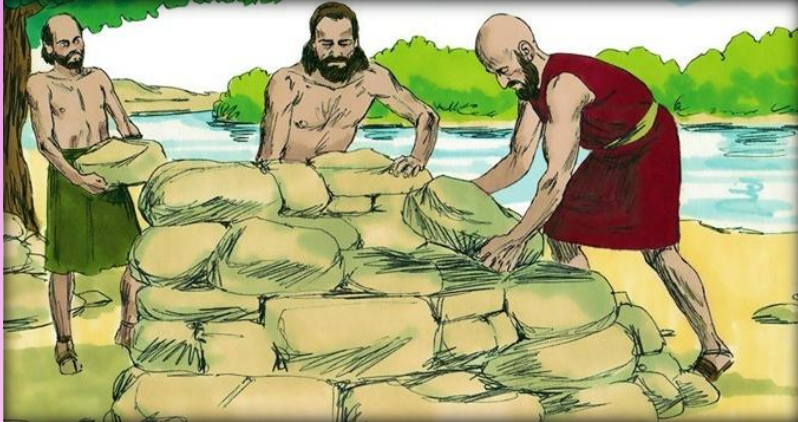
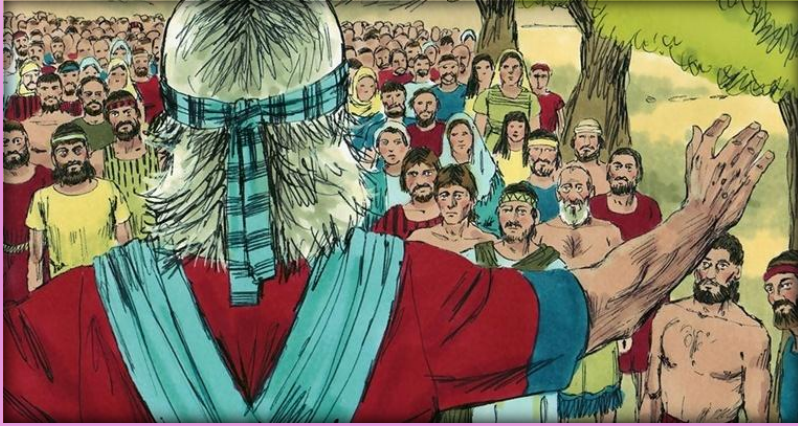


DZĪVE APSOLĪTAJĀ ZEMĒ



11.tēma 13. decembrī, 2025



„Miermīlīga atbilde apklusina
dusmas, bet skarbs vārds
izraisa lielu niknumu.” (S.pam.15:1)

Pēc vairāku gadu kara Israēls bija iekarojis Kānaānu, lai gan vēl ne visi tās iedzīvotāji bija izdzīti.

Abas ciltis un puse, kas bija ieņēmušas austrumu daļu (Rūbens, Gads un puse no Manases cilts) un šķērsojušas Jordānu, lai palīdzētu iekarot zemi, bija uzticīgi izpildījušas savu solījumu.

Beidzot bija pienācis atvadas laiks. Pēc tam, kad Jozua viņus svētīja un pamudināja turpināt iet Dieva ceļus, viņš atvadījās no viņiem. Taču atvadas aptumšoja nopietna nesaprašanās, kas varēja viegli izjaukt Israēla tautas vienotību.



➡ **Atvadu runa (Jozua 22:1-8)**

➡ **Konflikta iemesls (Jozua 22:10-12)**

➡ **Apvainojumi (Jozua 22:13-20)**

➡ **Laba atbilde 22:21-29)**

➡ **Izlīgums (Jozua 22:30-34)**

ATVADU RUNA

"Tikai rūpīgi pildiet pavēles un baustību, kuru Mozus, Tā Kunga kalps, jums ir devis, ka jūs mīlat To Kungu, savu Dievu, un staigājat visur Viņa ceļus, ka sargājat visus Viņa baušļus, Viņam pieķeraties un Viņam kalpojat ar visu savu sirdi un visu savu dvēseli." (Jozua 22:5)

Tā kā Jordānas upe radītu šķelšanos starp ciltīm, Jozua deva gudrus padomus divām un pusei ciltīm, lai tās varētu palikt uzticīgas (Jozua 22:5):

Mīliet Dievu, Savu Kungu!

Mīlestība ir princips, kas mūs ved pie Dieva. Mēs mīlam Viņu, jo Viņš mūs mīlēja pirmais (1.Jņ. 4:19)

Rīkojieties saskaņā ar Viņa gribu

Tā Jozua norāda uz uzvedību, kas tiek sagaidīta no tiem, kuri izvēlas staigāt kopā ar Dievu

Paklausiet Viņa pavēlēm

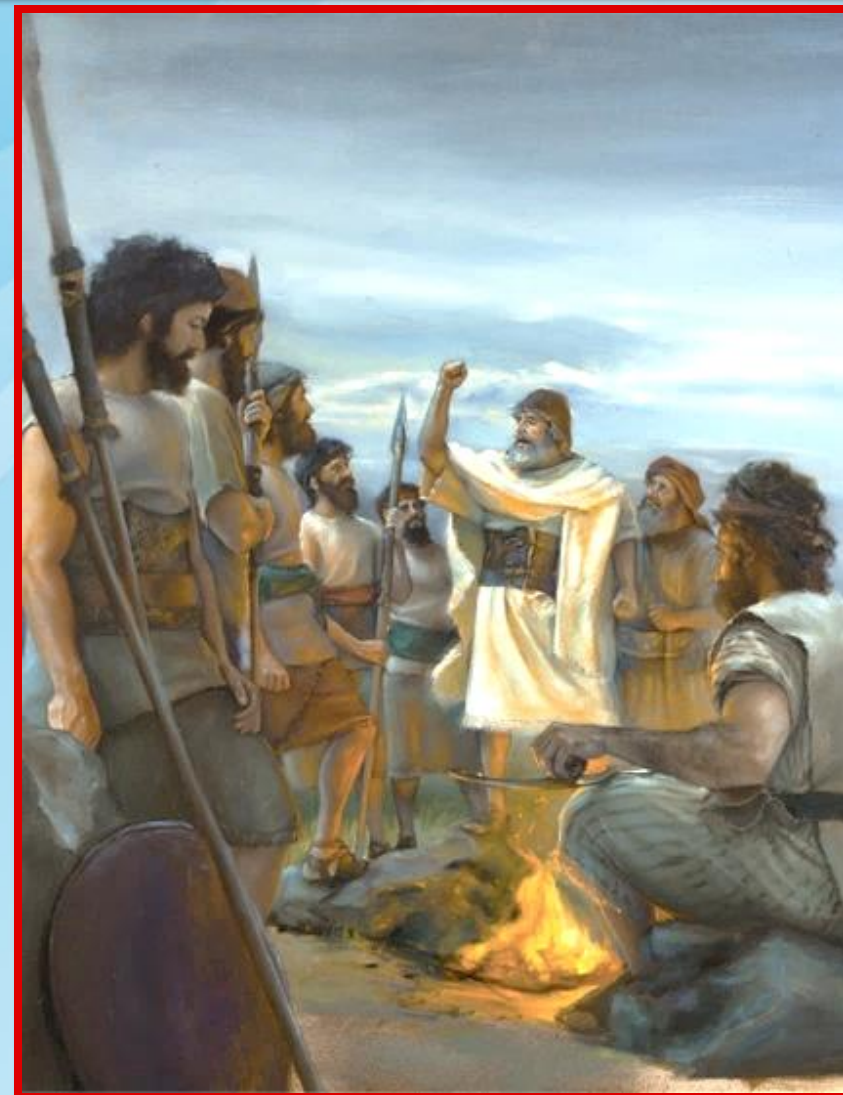
Paklausība ir dabiska pateicīga sirds, kas saprot Dieva darbus, ir rezultāti

Palieciet stingri pie Viņa

Mums jāpieķeras Dievam, neļaut nekādiem traucējošiem iemesliem izjaukt šo savienību

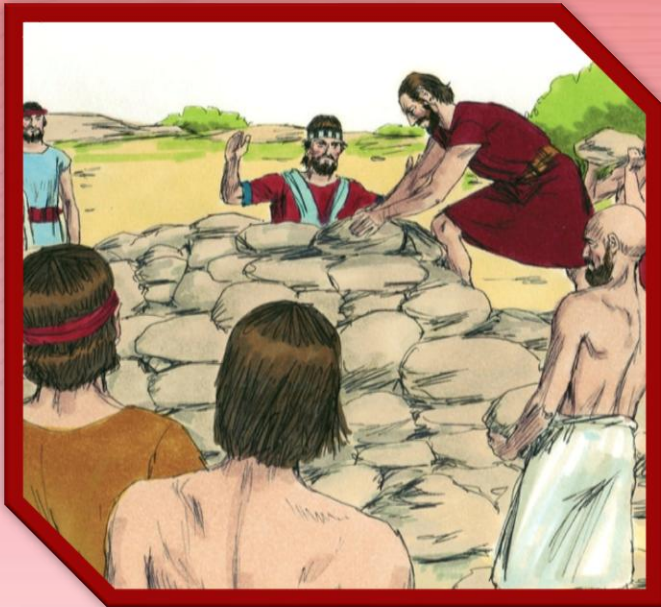
Kalpojiet Viņam no visas sirds un ar visu savu dvēseli

Mēs atrodam savu patieso mērķi, apmierinātību, svētību dzīvi, kad labprātīgi mīlestībā kalpojam Savam Radītājam



KONFLIKTA IEMESLS

"Kad viņi nonāca pie Jordānas Kānaāna zemes daļā, tad Rūbena un Gada bērni un Manases puscilts tur uzcēla altāri pie Jordānas, varenu altāri, ko tālu varēja redzēt." (Jozua 22:10)



Netālu no vietas, kur Jozua bija uzcēlis pieminekli, kas atgādināja par brīnumaino Jordānas šķērsošanu, divas un puscilts uzcēla varenu altāri, kas bija līdzīgs Svētnīcas altārim (Joz. 22:10, 28).

Šī rīcība tika interpretēta kā likuma pārkāpums, kas aizliedza upurēt citā vietā, nevis svētnīcā uz upuru altārī (3. Moz. 17:8-9).

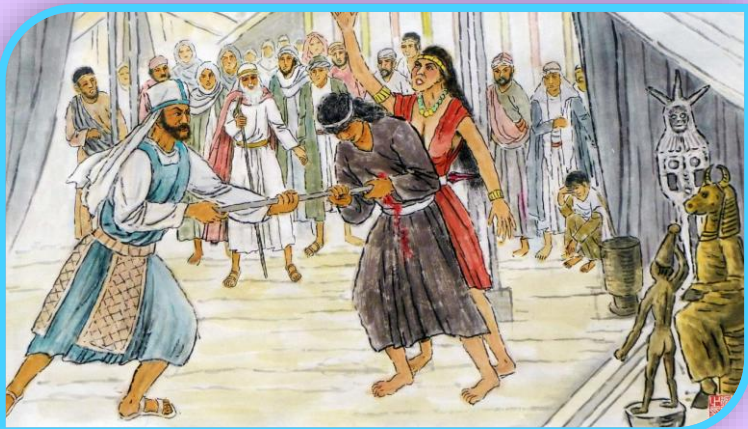


Pārējie israēlieši nolēma izskaust šo grēku, uzbrūkot saviem brāļiem (Joz. 22:12). Bet Dievs iejaucās, lai novērstu asiņainu pilsonkaru. Viņš pacēla cilvēkus, kuri nolēma nesodīt, pirms negūstot visus pierādījumus; viņi piešķīra labvēlības tiesības un nolēma dot saviem brāļiem iespēju paskaidrot savu rīcību (Joz. 22:13-14).

Kā vēlāk izrādījās, viņa vienīgā kļūda bija tā, ka viņi neinformēja savus brāļus par saviem nodomiem... un tas nebija grēks.

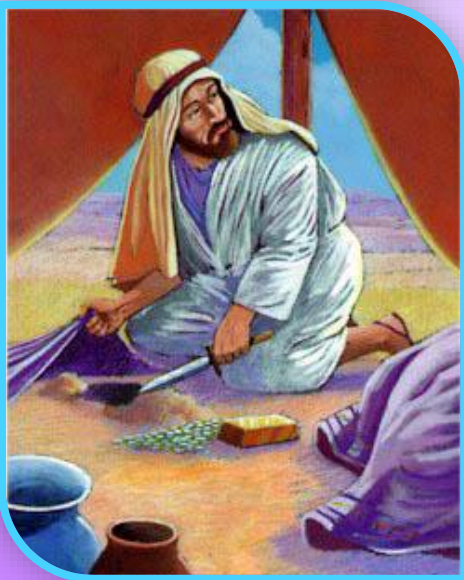
APVAINOJUMI

"Tā saka visa Tā Kunga draudze: kas tā ir par uzticības laušanu, ko jūs esat izdarījuši pret Israēla Dievu, novērsdamies šodien no Tā Kunga, ka jūs esat sev uzcēluši altāri, saceldamies pret To Kungu?"
(Jozua 22:16)



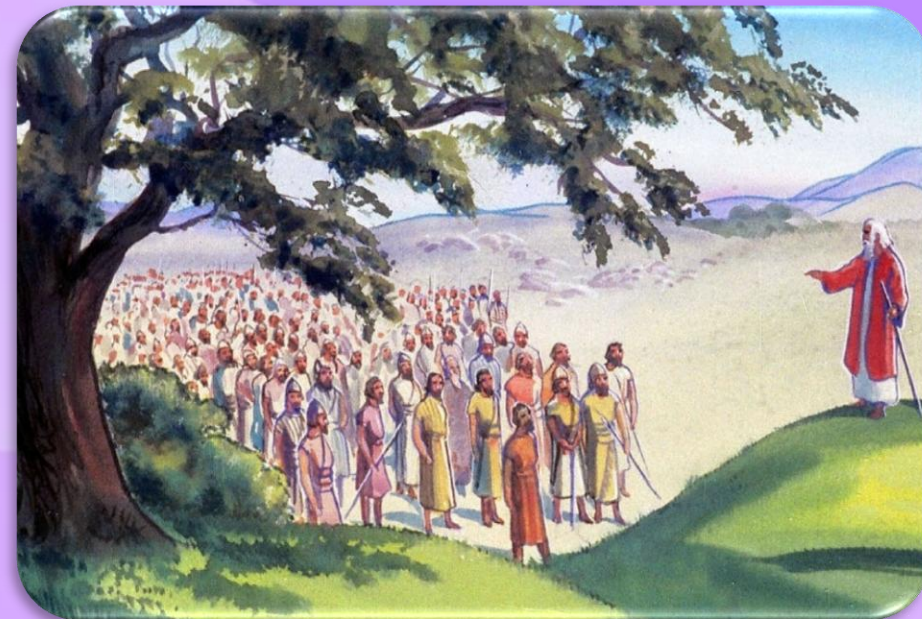
Kāpēc Pinehasu izvēlēja par izmeklēšanas komisijas vadītāju (Joz. 22:13-14)?

Pinehass, augstā priesterā dēls, dusmu karstumā apturēja grēku Baal-Peorā (4. Moz. 25:7-8). Savā runā viņš šo grēku saistīja ar Ahana grēku un pielīdzināja to grēkam, ko, iespējams, bija izdarījušas divas un pusciļts (Joz. 22:16-20).



Pinehasa runa bija ļoti loģiska. Ja upuri tiktu upurēti uz tikko uzcelta altāra, Dievs par to sodītu visu Israēla tautu (Joz. 22:18b).

Tomēr Viņš deva viņiem iespēju labot šo kļūdu, pirms viņi izdarīja grēku: Viņš piedāvāja viņiem atgriezties Jordānas krastā, kur atradās Kunga svētnīca (Joz. 22:19).



LABA ATBILDE

"Ja mēs tāpēc sev būtu uzcēluši altāri, lai novērstos no Tā Kunga vai lai uz tā upurētu dedzināmos upurus, ēdamos upurus un kaujamos pateicības upurus, tad lai Tas Kungs pats mūs piemeklē un soda!" (Jozua 22:23)

Rubena un Gada
ciltis, kā arī
Manases puscilts,
kad tās tika
apsūdzētas, viņi
laipni un pacietīgi
uzklausīja:



Viņi klusī uzklausīja apsūdzības

Viņi apliecināja Dievu

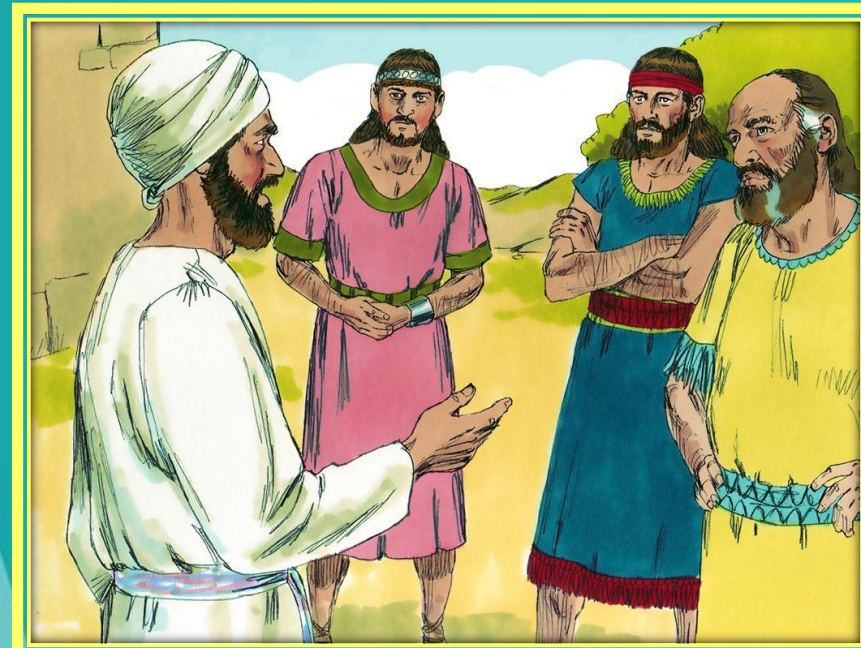
Viņi bija gatavi tikt sodīti, ja būtu grēkojuši

Viņi atklāja savus patiesos motīvus

Israēlieši nezināja savu brāļu motīvus šī altāra celtniecībai. Viņi domāja, ka tie ir sacēlušies, lai atdalītos un tagad pienākas dievišķais sods.

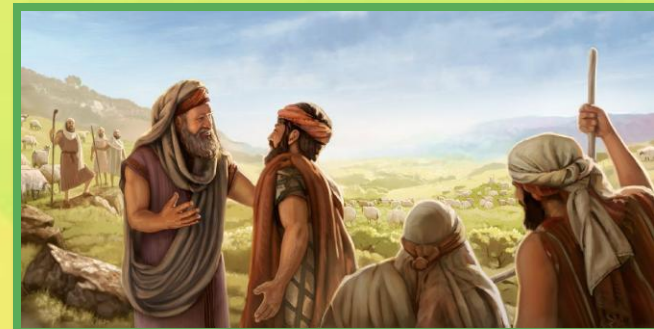
Būtībā viņi vēlējās palikt kopā ar saviem brāļiem un neatdalīties no Israēla tautas.

Lai gan apsūdzētās ciltis varēja aizvainoties par apsūdzībām un reaģēt ar vardarbību, aizstāvēt sevi, pateicoties viņu laipnajai attieksmei, karš tika novērsts.

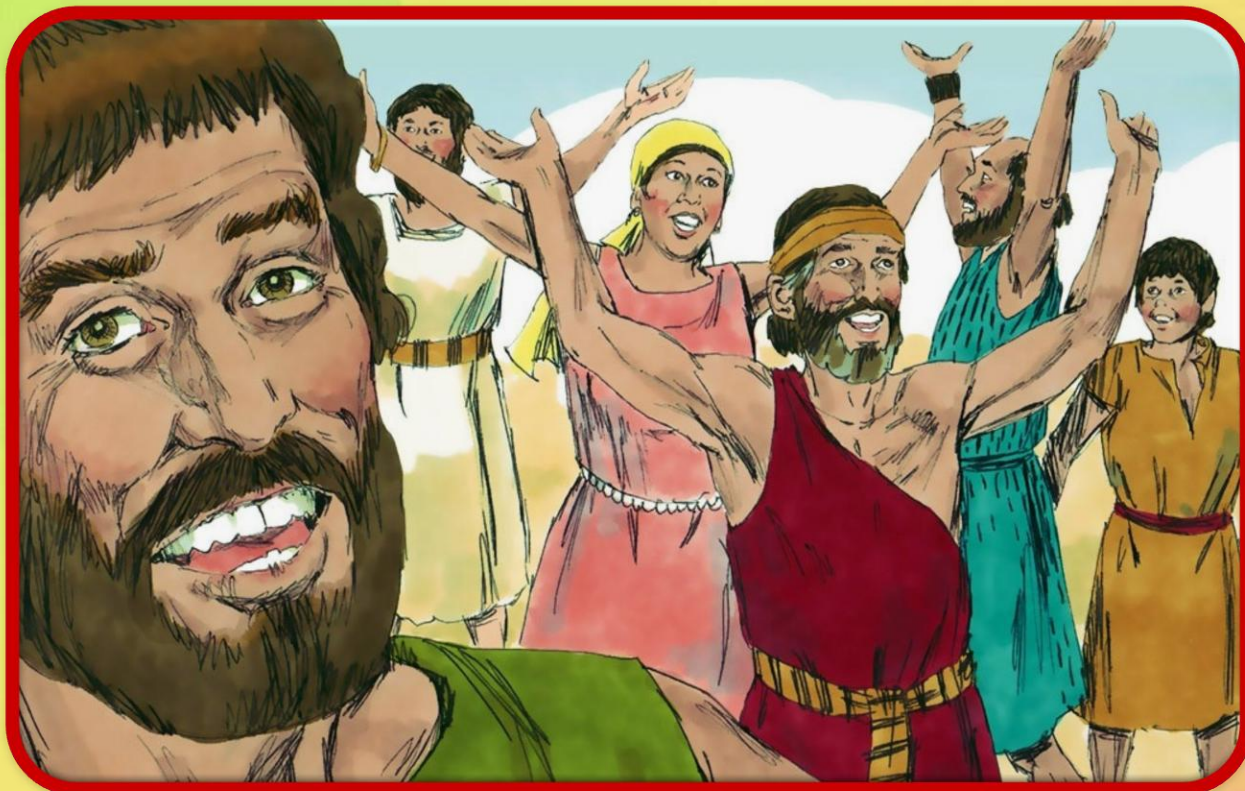


IZLĪGUMS

“Un šie vārdi patika Israēla bērniem, un Israēla bērni slavēja Dievu, un tie vairs nedomāja pret viņiem celties, lai ietu pret tiem karot ar karapulkiem, nedz to zemi postīt, kur Rūbena bērni un Gada bērni dzīvoja.” (Jozua 22:33)



Redzot, ka apsūdzībai nav pamata, Pinehass un Israēla delegācija bija apmierināti (Joz. 22:30-31). Savukārt, kad israēlieši uzzināja patiesību, viņi priecājās un slavēja Dievu (Joz. 22:32-33).



Pēc viņu piemēra mēs varam redzēt nepieciešamos soļus, lai atjaunotu mieru līdzīgās situācijās, saskarsmē ar ģimeni, draudzi un kopienu:



Paziņot par savām domām



Neizdarīt pārsteidzīgus secinājumus



Runāt par problēmām, pirms rīkoties



Būt gatavam upurēt sevi, lai panāktu vienotību



Atbildēt uz apsūdzībām ar laipnību



Priecāties un pagodināt Dievu, atjaunojot mieru

"Tad Gada un Rubeņa bērni lika uzrakstīt uz altāra vārdus, kas paskaidroja tā celšanas nolūkus; viņi sacīja: "Lai tas ir par liecinieku starp mums, ka Jehova ir Dievs." Tādā veidā tie gribēja izvairīties no turpmākiem pārpratumiem un nedot iemeslu kārdinājumiem.

Cik bieži lielas grūtības rodas tikai pārpratumu dēļ, pat starp tiem, kas vadās no viscēlākajiem motīviem, un, ja netiek parādīta laipnība un iecietība, tad sekas var būt ļoti smagas un pat liktenīgas! [...]

Ar nopelšanu un pārmetumiem vēl neviens nav atgriezies no nepareizas rīcības, bet daudzi tādā kārtā ir atstumti vēl tālāk no taisnības takas, un līdz [520] ar to viņu sirds ir vēl vairāk nocietinājusies pret visiem pārlicinājumiem. Laipns gars, pieklājīga un pacietīga izturēšanās var glābt maldos esošo un apklāt grēku pulku."